

منشور اخلاقی دانشکده پرستاری مامایی کرمانشاه

مقدمه:

در عصر حاضر که مدیران با تنوع ارزشی و فرهنگی در محیط کار مواجه هستند، مدیریت اخلاق از جایگاه و اهمیت والایی برخوردار است. سازمان‌ها برای نهادینه کردن اخلاق در اعضای سازمانی خود، به تکنیک‌ها و ابزارهای متعدد و متنوعی متوسل شده‌اند که یکی از آنها تدوین منشور اخلاقی است. هر مجموعه سازمانی دارای کدهای اخلاقی متناسب با ساختار حرفه‌ای خود می‌باشد که اخلاق حرفه‌ای نام دارد. آموزش عالی نیز نظامی حرفه‌ای است و اساتید دانشگاه‌ها به‌عنوان افرادی که مسئولیت تعلیم و تربیت دانشجویان را بر عهده دارند باید از اصول اخلاق حرفه‌ای آموزش و تعلیم آگاهی داشته و به آن پایبند باشند. رعایت اخلاق آموزشی تضمین‌کننده سلامت فرآیند یاددهی - یادگیری در دانشگاه است و موجب افزایش تعهد پاسخگویی مدرسان نسبت به نیازهای دانشجویان و ارتقای سطح آموزش با نگاه به دستاوردهای علمی و به روز دنیا، انجام پژوهش و بررسی نیازهای کشور، می‌شود. همچنین وجود و رعایت ارزش‌های اخلاق حرفه‌ای، تضمینی برای رعایت کیفیت خدمت در عرصه آموزش بالینی و حفظ حقوق مددجویان در حین آموزش است. بعد دیگر اهمیت تدوین کدهای اخلاق حرفه‌ای، سالم سازی فضای آموزشی و رعایت حرمت انسانی بین همه مشتریان داخلی و خارجی دانشگاه است. این مسئله به طور قطع نه تنها بر کیفیت آموزش، بلکه بر رضایت همگان از حضور و کار در یک موسسه آموزشی، تاثیرمستقیم خواهد داشت. هماهنگی و وحدت رویه بین اعضای هیئت علمی و کارکنان در راستای رسالت و دورنمای دانشکده، از دیگر نتایج تدوین این منشور است. به همه دلایل ذکر شده اعضای شورای فرهنگی اجتماعی دانشکده پرستاری مامایی در اولین برنامه کاری این شورا، تدوین منشور اخلاق حرفه‌ای دانشکده پرستاری مامایی را انجام دادند. این مهم با تشکیل ۳ کارگروه در حوزه‌های اعضای هیئت علمی، دانشجویان و کارکنان انجام شد. برای پوشش ابعاد دینی این کدها و همخوانی کامل آنها با عقاید دینی ملت ایران، نماینده محترم نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشکده در تدوین نهایی منشور، مشارکت فعال نمودند.

فرآیند علمی تدوین منشور شامل تعیین ارزش‌های سازمان، تعیین ذی‌نفعان سازمان، تعیین ارزش‌های خاص هر گروه از ذی‌نفعان، تدوین پیش‌نویس منشور، ارزیابی پیش‌نویس و نهایی شدن آن، ارسال منشور برای تصویب توسط بالاترین مقام سازمانی، ابلاغ منشور به ذی‌نفعان برای اجرا و بازنگری سالیانه آن می‌باشد که انجام گردید. مهمترین ارزش‌های مورد نظر

دانشکده پرستاری مامایی کرمانشاه عبارتند از نوع دوستی، صداقت، عدالت، رازداری، شایسته سالاری، پاسخگو بودن، دانش پژوهی، حرفه‌ای‌گری، اخلاق‌گرایی، دین‌مداری، گشاده‌رویی، انعطاف‌پذیری، وقت‌شناسی، کار تیمی، آراستگی ظاهر، قدرشناسی، مثبت‌نگری، فروتنی، دانش‌مداری، تعهد، رعایت منزلت انسانی، قانون‌مداری، نظم، گذشت و مشتری‌مداری، امنیت و سلامت مددجویان و حفظ حریم خصوصی آنان.

همچنین ذی‌نفعان این دانشکده شامل دانشجویان، اعضای هیئت‌علمی، کارکنان، وزارت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، بیمارستان‌ها، مراکز دولتی و غیردولتی استان، سایر دانشکده‌های پرستاری مامایی، نظام و برد پرستاری، نظام و برد مامایی، سازمان‌های بیمه‌گر، خانواده دانشجویان و کارکنان، جامعه و محیط کشور ایران، انجمن‌های علمی دنیا، سازمان‌های بین‌المللی و جامعه جهانی می‌باشند.

در این منشور، همه اعضای دانشکده پرستاری مامایی کرمانشاه اعم از مدرسین، دانشجویان و کارکنان پیمان می‌بندند که رعایت حدود الهی، حفظ کرامت انسانی، پاسخگویی و به‌کار بستن اصول علمی و حرفه‌ای را سرلوحه رفتار و عملکرد خویش قرار دهند.

الف- کدهای اخلاقی اساتید:

۱- حیطه تعاملی: در رابطه با دانشجویان

وجدان کاری:

- یک مدرس بالینی نباید تنها به منظور آموزش، مگر با اخذ رضایت آگاهانه، بیمار را تحت معاینه غیرضروری، توسط خود یا دانشجویان قرار دهد.
- یک مدرس بالینی نباید به دلایلی مثل مسؤولیت‌های اجرایی یا آموزشی، بیمار را در وضعیت اورژانسی رها کند.
- یک مدرس بالینی نباید برای آموزش دانشجویان، بیماران به‌ویژه، گروه‌های آسیب‌پذیر، از جمله زنان، اطفال، سالمندان و بیماران غیرهوشیار و کم‌توان ذهنی را مورد سوءاستفاده (معاینات مکرر و ...) قرار دهد.
- یک مدرس بالینی باید شان و قداست حرفه‌ی پرستاری یا مامایی و مدرسی را در همه حال (رفتار، گفتار و پوشش) حفظ کند.
- یک مدرس بالینی نباید به بهانه آموزش، سبب تحمیل هزینه‌های غیرضروری به بیمار شود.

- یک مدرس نباید از بیماران و دانشجویان برای کسب منافع شخصی خود نظیر پیشرفت علمی سوءاستفاده کند.

احترام به دیگران:

- یک مدرس باید با همه افراد (دانشجویان، همکاران، و همه مراجعین)، صرف‌نظر از طبقه اجتماعی، سن، جنس، قومیت، ناتوانی‌های جسمی، و سایر تفاوت‌ها، رفتاری محترمانه داشته باشد و اعتبار و آبروی آنها را در همه حال حفظ کند.
- یک مدرس باید به باورهای فرهنگی و مذهبی همه افراد (دانشجویان، همکاران، و مراجعین) احترام بگذارد.
- یک مدرس بالینی باید به حریم شخصی دیگران به‌خصوص بیماران احترام بگذارد و دانشجویان را نیز به این امر تشویق کند.

عدالت:

- یک مدرس بالینی باید در ارائه آموزش و مراقبت به دانشجویان و مراجعین عدالت را رعایت کند، و از نظر نژاد، جنس، سن، دین و مذهب، سیاست و وضع اقتصادی تبعیضی بین آنها قائل نشود.
- یک مدرس نباید اجازه دهد مورد استثمار یا ظلم قرار گیرد و نیز نباید دانشجویان، همکاران و بیماران را تحت استثمار و سوءاستفاده قرار دهد.
- شایسته است یک مدرس ضمن حمایت از حقوق همکاران، فراگیران و بیماران، در برابر تزییع حقوق آنها ساکت نبوده و برای احقاق آن تلاش کند و از همکاری در اعمال و روابط ظالمانه، تهاجمی و تهدیدآمیز بپرهیزد.
- مدرس نباید در اظهار محبت، توجه و التفات به دانشجویان، در صورتی که از لحاظ سن، فضیلت و دین‌داری باهم برابر باشند تبعیض و تفاوتی قائل شود.
- استاد باید در تکامل شناختی دانشجویان مشارکت فعال داشته باشد و از اعمالی که همراه با تبعیض یا استثمار دانشجو هستند بپرهیزد.
- استاد باید از ورود به یک ارتباط عاطفی دوطرفه با دانشجویان خود که منجر به مساعدت نسبت به یک نفر یا اصطلاحاً پارتی‌بازی می‌شود اجتناب کند.

سعه صدر:

- شایسته است یک مدرس آموزشی/ بالینی باگذشت باشد و در موارد قصور دانشجویان، بیماران یا همکاران، بدون سرزنش، ایشان را راهنمایی کند.

- یک مدرس بالینی باید در همه حال (معاینه بیمار، شرح حال گرفتن از بیمار، تشخیص بیماری، آموزش دانشجویان و...) صبور و شکیبا بوده و در عین حفظ سرعت عمل، از عجله و شتاب نابجا بپرهیزد.

احترام به آزادی دیگران:

- یک مدرس باید با همه افراد (دانشجویان، همکاران، و همه مراجعین)، صرف نظر از طبقه اجتماعی، سن، جنس، قومیت، ناتوانی‌های جسمی، و سایر تفاوت‌ها، رفتاری محترمانه داشته باشد و اعتبار و آبروی آنها را در همه حال حفظ کند.
- یک مدرس باید به باورهای فرهنگی و مذهبی همه افراد (دانشجویان، همکاران، و مراجعین) احترام بگذارد.
- یک مدرس بالینی باید به حریم شخصی دیگران مخصوصاً بیماران احترام بگذارد و دانشجویان را نیز به این امر تشویق کند.

پایبندی به احکام شرعی و احترام آداب اسلامی:

- شایسته است یک مدرس آموزشی/ بالینی آداب و احکام اسلامی را رعایت کند و مانع از انجام وظایف دینی دانشجویان و بیماران نشود.
- شایسته است یک مدرس آموزشی/ بالینی ضمن آشنایی با احکام شرعی مرتبط با حرفه پزشکی این احکام را رعایت کند و آن را به دانشجویان بیاموزد.
- شایسته است اساتید، دانشجویان را با نگرش مثبت و ارزشمند دین به امر مراقبت از بیماران و رفع نیازهای آنان، آشنا نمایند.

عفاف:

- یک مدرس باید ضمن مراعات عفت در رفتار، گفتار، و ارتباط خود با دیگران، برای اشاعه فرهنگ عفاف در محیط آموزشی تلاش کند.
- یک مدرس بالینی باید برای آموزش، معاینه یا اقدامات مراقبتی بیماران هوشیار از بیمار بخواهد بدن خود را فقط در حد ضرورت برهنه کند و در مواردی که بیمار غیرهوشیار یا ناتوان باشد، ضمن کسب اجازه از ولی قانونی بیمار، به حد ضرورت اکتفا کند.

خوش خلقی:

- یک مدرس باید با دانشجویان، بیماران، همراهان بیمار و همکاران، با خوش رویی برخورد کند و در برابر گروه‌های آسیب‌پذیرتر (کودکان، سالمندان، دانشجویان جدیدالورود، اقلیت‌ها، ...) محبت ویژه ابراز کند.

- شایسته است اساتید اصول دینی نرم‌خویی و خوش‌خلقی به‌خصوص در مراقبت از بیماران و پاسخگویی به مراجعین را در گفتار و عمل به دانشجویان آموزش دهند.

- یک مدرس باید از جروب‌بحث بی‌مورد (جدال غیر احسن) در محیط کار و آموزش بپرهیزد.

رازداری:

- یک مدرس باید در همه حال (از جمله مشاوره، پژوهش، آموزش) حافظ اسرار بیماران بوده و فراگیران تحت سرپرستی خود را نیز به این امر وادارد.

- یک مدرس باید مراقب امنیت مدارک پزشکی بیماران یا مدارک هویتی یا آموزشی دانشجویان و جلوگیری از دسترسی افراد دیگر به آن باشد.

- مدرس باید در همه حال اسرار دانشجویان را حفظ کند و در مواردی که افشای اسرار برای کمک به دانشجو یا جامعه ضرورت دارد، طبق مقررات آموزشی عمل کند.

- یک مدرس باید بداند نمرات، گزارش‌های حضور و غیاب، صحبت‌ها و ارتباطات فردی دانشجویان به‌عنوان مطالب محرمانه تلقی شده و تنها با رضایت دانشجو یا برای امور قانونی دانشگاهی قابل‌ارائه به دیگری هستند.

نظم:

- یک مدرس باید همه برنامه‌های محوله را (آموزش دانشجویان، مراقبت بیماران) به‌طور منظم انجام دهد و به بهانه سایر مسؤولیت‌ها، اعم از پژوهشی و اجرایی (مگر موارد فوری) نظم آموزش را به هم نزند.

جلب اعتماد:

- یک مدرس باید با رفتار و گفتارش جو اعتماد متقابل را در بین دانشجویان، همکاران، و بیماران تقویت و از سوءاستفاده از اعتماد دیگران پرهیز کند.

تواضع:

- شایسته است یک مدرس متواضعانه رفتار کند. وی باید همواره از منت گذاشتن، خودنمایی و تکبر در برابر دانشجویان، بیماران، همراهان بیمار و همکاران بپرهیزد.

قناعت:

- شایسته است یک مدرس قناعت بورزد. وی نباید برای تمایلات آزمندانه، از جمله میل به دریافت دستمزد بیشتر، آموزش دانشجویان را مختل کند.

مشورت و نظرخواهی:

- استاد باید در حد ممکن در اموری که به دانشجویان ارتباط پیدا می‌کند (شیوه‌های ارزشیابی، رویه‌های مدیریت کلاس، شیوه ارائه کلاس، وظایف دانشجویان در جریان تدریس و...) با آنان مشورت و نظرخواهی کند.

توجه به بیمار:

- شایسته است یک مدرس بالینی احساسات و نگرانی‌های بیمار را درک کند و با رفتار و گفتارش به وی و همراهانش آرامش دهد و در حین آموزش دانشجویان، از ایجاد رنجش و نگرانی در آنها بپرهیزد.
- یک مدرس بالینی باید ضمن توجه به این نکته که علم پزشکی برای راحتی حال بیمار است نه مراقبین، حضور بر بالین بیمار به همراه دانشجویان را به حداقل زمان لازم کاهش داده تا ضمن حفظ آرامش بیمار، بحث‌های علمی در محیط مناسبی انجام شود.
- یک مدرس بالینی باید اطلاعات لازم در مورد بیماری، نحوه درمان و اموری که بیمار باید یا نباید انجام دهد را شخصاً یا توسط دانشجویان تحت سرپرستی‌اش، به اطلاع بیمار برساند و از این امر اطمینان حاصل کند.
- یک مدرس بالینی باید از بی‌اعتنایی نسبت به بیمار به بهانه آموزش، بپرهیزد و سؤالات وی را به دقت گوش داده و محترمانه پاسخ دهد.

توجه به دانشجو:

- شایسته است یک مدرس به تفاوت‌های فراگیران واقف باشد و درس را متناسب با خصوصیات روحی و جسمی، استعداد و مشکلات دانشجویان ارائه کند.
- شایسته است یک مدرس حتی‌المقدور نام دانشجویان را بداند و به شرایط فردی آنان توجه کند.
- یک مدرس بالینی باید دانشجویان با استعداد را برای تعلیم دیگران تربیت و تشویق کند و دانشجویان کم‌صلاحیت از نظر علمی یا اخلاقی را از تعلیم دیگران بازدارد.
- یک مدرس باید شرایط آموزش ویژه برای دانشجویان ضعیف را مهیا کند.
- یک مدرس باید ضمن آموزش دانشجویان، به تربیت اخلاقی آنها نیز توجه کند.
- یک مدرس بالینی باید در جهت حفظ دانشجویان از موقعیت‌هایی که برای یادگیری یا سلامت روحی و جسمی آنها مضر است (نظیر ساعات کشیک طولانی، کار با مواد خطرناک و...) تلاش کند.
- یک مدرس باید به سؤالات دانشجویان گوش داده و محترمانه پاسخ دهد.

- یک مدرس باید به نقش الگو بودن خود برای دانشجویان، در زمینه‌های علمی و اخلاقی، واقف بوده و با رفتار و گفتارش آنها را در این زمینه آموزش دهد.

ارزشیابی دانشجویان:

- استاد باید در ارزشیابی دانشجویان از روش‌های معتبر استفاده کرده و شفاف و بی‌طرف باشد و متناسب با اهداف آموزشی دوره، دانشجویان را ارزشیابی نماید.

تسلط به اصول حرفه‌ای تدریس:

- مدرس باید هر آنچه خود خواهان آن است برای دانشجویان خود نیز بخواهد و هرگونه شر و بدی که برای خود نمی‌پسندد برای دانشجویانش نیز نپسندد.
- یک استاد نباید نسبت به دانشجویان خود رفتاری تکبرآمیز در پیش بگیرد و نسبت به آنها بزرگی بورزد.
- استاد لازم است دانشجویان را با بهترین القاب و نام‌ها خطاب کند و به‌گونه‌ای از آنها یاد نکند که موجب تحقیر و توهین آنها شود.
- استاد باید در بحث و گفت‌وگو با دانشجویان و در حین تدریس منصف بوده و به شخصیت ایشان احترام بگذارد، به این معنی که اگر سخن درست و مفیدی از دانشجویی شنید به اهمیت و ارزش آن اعتراف کند هرچند آن دانشجو کم سن و سال باشد.
- استاد باید به سؤالات به‌جا و به‌مورد دانشجویان منصفانه گوش دهد و از شنیدن سؤال آنها استنکاف نورزد.

اصول کلاس داری و شرایط کلاس:

- استاد باید با آمادگی کامل و با جامه و بدنی پاکیزه وارد جلسه کلاس شود.
- رفتاری توأم با متانت و وقار و تواضع و فروتنی داشته باشد و در طرز نشستن خود، ادب و نزاکت را رعایت کند.
- مدرس باید در قسمتی از کلاس بنشیند که همه دانشجویان بتوانند چهره او را ببینند. او هم بتواند آنها را مشاهده کند. ضمناً استاد باید نگاه خود را عادلانه میان همه دانشجویان توزیع کند.
- فضای کلاس باید از هرگونه عوامل آزاردهنده مانند سروصدای زیاد یا سرگرم‌کننده حاضران که فکر آنان را به خود مشغول سازد، به دور باشد.
- خود مدرس نیز باید هنگام تدریس از عواملی که آرامش او را سلب می‌کند یا فکر او را دچار تشویش و اضطراب می‌کند مانند بیماری، گرسنگی، اندوه، خشم و ... مصون باشد.

- مدرس نباید صدای خود را بیش از نیاز حاضران بلند کند. از سوی دیگر، نباید صدایش آن قدر آهسته و کوتاه باشد که حیثاً از سوی برخی حاضران درست شنیده نشود.
- مدرس باید جلسهٔ درس خود را از همه‌مه و سروصدا و غوغا صیانت نماید و اگر یکی از دانشجویان مرتکب عملی می‌شود که دور از نزاکت و انضباط کلاس بوده و رفتارش به هیچ‌وجه درخور یک دانشجو نیست، شدیداً از این‌گونه اعمال نابخردانه ممانعت به عمل آورد.
- استاد باید بعد از پایان درس، اندکی در کلاس درنگ کند.

۲-حیطه تعاملی: در رابطه با خود

تعالی علمی:

- یک مدرس آموزشی/بالینی باید به علم معتبر روز مسلط باشد و آن را در آموزش و کار در بالین به‌کاربرد.
- یک مدرس آموزشی/بالینی باید با قوانین و دستورعمل‌های ملی و بین‌المللی مربوط به حرفه خود آشنا باشد و ضمن رعایت این قوانین، آن را به دانشجویان بیاموزد.
- شایسته است یک مدرس آموزشی/بالینی برای توسعه اطلاعات خود و دانشجویان، در سایر رشته‌های مرتبط با پزشکی تلاش کند و علمی غیر از تخصص خود را ارج نهد.
- یک مدرس آموزشی/بالینی باید برای کسب، حفظ و ارتقاء شایستگی‌های علمی و اخلاقی موردنیاز برای ایفای مسئولیت‌های خود، برنامه-ریزی و تلاش کند و دانشجویان را نیز برای یادگیری مستمر تربیت کند.
- یک مدرس آموزشی/بالینی باید در آموزش دانشجویان، همکاران، و جامعه؛ و نیز انتشار یافته‌ها و دستاوردهای علمی خود، سخاوتمندانه حق مطلب را ادا کند.
- یک مدرس باید از آموزش مطالبی که خود بر آن مسلط نیست بپرهیزد.

تسلط به اصول آموزش:

- مدرس باید کاملاً با اصول آموزش و روش‌های تدریس آشنا بوده و روش تدریسی را انتخاب کند که برای رسیدن به اهداف آموزشی موردنظر، مناسب باشد.

شهامت در اظهار حق:

- استاد وقتی از او دربارهٔ موضوعی سؤال کردند که به آن احاطه و آگاهی ندارد، به عدم اطلاع خود اعتراف نموده و بگوید از آن آگاهی ندارم یا بگوید درباره آن تحقیق نکرده‌ام یا بگوید باید در مورد آن تجدیدنظر نمایم.

- استاد اگر به‌طور ناگهانی متوجه بیان یا پاسخ نادرستی شد باید هر چه زودتر و قبل از این‌که فراگیران پراکنده شوند، آن را بیان و پاسخ صحیح را تذکر دهد. نباید شرم و حیاء یا خودخواهی و امثال آن مانع از جبران اشتباه و لغزش وی شود.

ارتباط با همکاران:

- یک مدرس بالینی نباید به بهانه حضور دانشجو، از اقرار به خطای خود یا همکاری خودداری کند، بلکه باید در عین حفظ احترام و شأن افرادی که مرتکب خطا شده‌اند، به آنها تذکر داده و بر اساس مقررات در صورت لزوم، آن عمل را متوقف یا به مسئولان مربوطه گزارش- دهد. شایسته است که وی با مراعات رازداری، از تحلیل خطاها برای آموزش دانشجویان و جلوگیری از تکرار آن استفاده کند.
- یک مدرس بالینی نباید فرصت‌های آموزشی را محلی برای تبلیغ خدمات خود یا همکاران خاص قرار دهد.
- استاد دانشگاه باید به مقام و شأن همکاران خود احترام گذاشته و همراه با آنان در جهت تکامل و توانمندسازی دانشجویان همکاری نماید.
- احترام، ادب و متانت نسبت به کارکنان دانشکده و پایبندی به فرهنگ نقدپذیری، پاسخ‌گویی، مسئولیت‌پذیری و اعتماد متقابل داشته باشد.
- روحیه قدردانی و تشکر از کارکنان دانشکده در قبال انجام کارهای آنها را ارتقا دهد.
- در تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری و تشریک‌مساعی در راستای تحقق اهداف دانشکده و اجرای برنامه‌های آن با کارکنان مشارکت نماید.
- در ارتباط با کارکنان، رعایت تقوا، عدالت، عزت و اعتدال را نموده و در این تعامل از عقاید و باورهای دینی پیروی نماید.
- حقوق و وقت کارکنان را پاس دارد.

حفظ حیثیت و شئونات شغل مدرسی:

- یک استاد باید مقام و حیثیت علم را ارج نهاده و آن را به خواری و ابتذال و فرومایگی نکشاند.
- استاد باید در مکان‌ها و محافلی که شخصیت او را خدشه‌دار می‌نماید، حاضر نشود.
- استاد باید در امور اجتماعی کاملاً جانب اعتدال و احتیاط را رعایت نماید.
- استاد باید در مواردی که اطلاع علمی ندارد، اظهار نظر ننماید.
- استاد باید در مشاغلی که به رشته تخصصی او مربوط نیست، وارد نشود.
- استاد باید در انظار عمومی از پوشیدن لباس‌های نامناسب یا رفتار سبک شدیداً پرهیز نماید و همواره نظیف و مرتب و باوقار باشد.

مسئولیت‌پذیری:

- یک مدرس باید تعهدات و مسئولیت‌های آموزشی و بالینی را که پذیرفته‌است، به نحو شایسته انجام دهد.

- یک مدرس باید خود را در برابر سلامت جامعه و نیازهای آن مسئول بداند و در جریان آموزش، سلامت جامعه و اولویت‌ها و نیازهای ملی و منطقه‌ای مرتبط با سلامت را موردتوجه قرار دهد.

- یک مدرس باید در اجرای مقررات آموزشی شجاعت به خرج دهد و از مسامحه در این مورد بپرهیزد.

احترام به موسسه:

- لازم است مدرس دانشگاه نسبت به اهداف آموزشی، سیاست‌ها و استانداردهای مؤسسه آموزشی آگاه بوده، به آنها احترام گذاشته و از آنها تبعیت نماید.

تسلط به محتوا:

- یک استاد دانشگاه باید کاملاً به موضوع تدریس خود احاطه داشته و از دانش کافی در این زمینه برخوردار باشد و مطمئن باشد که محتوای ارائه‌شده دقیق، درست، به‌روز و متناسب با دوره موردنظر است.

ب- کدهای اخلاقی دانشجویان:

دانشجویان خود را ملزم به آشنایی و به‌کار بستن مصادیق و تعاریف اصول اخلاق حرفه‌ای رشته خود از جمله صداقت، مسئولیت‌پذیری، عدم تبعیض، رازداری، اطلاع‌رسانی، معرفی، خودارزیابی، رعایت شئون، عدم آسیب‌رسانی، اصل تضاد منافع، پذیرش نقطه نظرات علمی و آموزش می‌دانند.

صداقت:

دانشجو با تمامی اعضای درگیر در گروه مراقبت بهداشتی و درمانی اعم از هم‌تایان، مربیان، نمایندگان دانشگاه، بیماران/ مددجویان، پزشکان و کارکنان پرستاری و مامایی به نحو صادقانه‌ای رفتار می‌کند. مصادیق این رفتار صادقانه به شرح ذیل می‌باشد:

- صداقت در اطمینان از صحت فعالیت‌های خود
- صداقت در تکمیل گزارش‌ها
- اجتناب از به‌اشتباه انداختن دیگران
- گزارش موارد نقض استانداردهای رفتار حرفه‌ای و اخلاقی و صلاحیتی، تقلب، فریب و نادرستی‌ها
- اجتناب از هرگونه تقلب در آزمون‌ها

- پرهیز از نوشتن گزارش‌ها و آماده کردن تکالیف خود توسط دیگران و یا توسط افراد یا سازمان‌های درگیر در فروش مقالات و سایر مواد آموزشی دانشگاهی
- پرهیز از استفاده و ارائه تکالیف درسی یا مقالات تهیه‌شده قبلی خود بدون افشای چنین مطلبی به اساتید و مربیان
- اجتناب از جعل سوابق حضور و غیاب یا سایر اسناد و مدارک رسمی
- اجتناب از هرگونه مشارکت یا کمک به دیگران در امر تقلب
- عدم استفاده از ترجمه و تفسیر و یا نقل قول مستقیم از کار منتشرشده یا منتشرنشده اشخاص بدون ذکر مناسب و کامل نام نویسنده یا مرجع کتاب‌شناسی و استنادی
- پرهیز از استفاده از کار اصلی یا موادی که از طریق همکاری با دیگران حاصل شده بدون ذکر نام و تأیید آن‌ها
- ارائه نتایج تحقیق خود با بالاترین کیفیت، دقت در جمع‌آوری داده‌ها، نگهداری بدون عیب و نقص سوابق انجام کار، تفسیر واقعی نتایج و عدم سوگیری در آن‌ها و گزارش دانش جدید
- پرهیز از ثبت گزارش بیمار (از جمله مشاهدات بالینی، تجویز دارویی، چارتهای علائم و نتایج بیمار) در مواردی که دانشجو بیمار را ندیده یا به‌درستی ارزیابی نکرده یا واردکردن داده‌ها در زمان‌های نادرست
- پرهیز از گزارش اطلاعات پزشکی جعلی (از جمله یافته‌های معاینات فیزیکی، نتایج آزمایشگاهی یا هر اطلاعات مرتبط با بیمار دیگر) به سایر دانشجویان، مربیان، کارکنان و مسئولین بخش‌ها، رزیدنت‌ها، پزشکان، بیماران و خانواده آن‌ها یا سایر افراد گروه مراقبت بهداشتی

مسئولیت‌پذیری:

دانشجویان شایستگی‌هایی را که دانشکده ضرورت آن‌ها را تعیین نموده، با مفاهیم، دانش و مهارت مناسبی کسب می‌نمایند. مصادیق این مسئولیت‌پذیری می‌تواند موارد زیر باشد:

- پذیرش مسئولیت شرکت در فعالیت‌هایی که به ارتقاء سلامت جامعه کمک می‌کند.
- عدم پذیرش انجام مراقبتی که برای بیمار خطرناک و یا مضر بوده و باعث آسیب رساندن به سلامت جسمانی یا روانی بیمار و جامعه باشد.
- آشنایی با قوانین و مقررات دانشکده و دانشگاه خود و سازمان‌های حرفه‌ای که به‌عنوان دانشجوی پرستاری و مامایی با آن‌ها سروکار دارند و پیروی از آن‌ها

عدم تبعیض:

- دانشجو از بیماران بدون توجه به نژاد، رنگ، عقیده، مذهب، سن، جنس، ملیت، معلولیت، بیماری خاص (نظیر HIV و ایدز) آن‌ها، مراقبت می‌نماید.

رازداری:

دانشجو به حقوق بیماران، همتایان خود، مؤسسات وابسته و سایر اعضای گروه مراقبتی آشنا بوده، به آنها احترام گذارده و راز بیمار را در محدوده قانونی فاش نمی‌نماید. این رازداری به اطلاعات شخصی، اجتماعی و پزشکی بیمار مربوط می‌شود.

- دانشجو، صحبت در مورد مسائل مربوط به بیمار به نحوی که هویت بیمار فاش شود، در اماکن عمومی بدون اجازه وی را نقض رازداری بیمار و غیراخلاقی می‌داند. مکان‌های عمومی شامل: محیط دانشگاه و غیر دانشگاه، رسانه‌ها و حتی انجمن‌های مجازی نظیر سایت‌های شبکه‌های اجتماعی می‌باشد.
- دانشجو تحت هیچ شرایطی از مدارک پزشکی بیماران برای ارائه در سخنرانی، راندها یا کنفرانس‌ها کپی برداری نمی‌نماید. همچنین در صورت صدور مجوز از مؤسسه مربوطه، فقط اطلاعات لازم را از پرونده بیمار استخراج نموده و نام بیمار را از کلیه مدارک استخراج شده حذف می‌نماید.

اطلاع‌رسانی:

- دانشجو اطلاعات پزشکی مرتبط با بیمار را با سایر همکاران درگیر در مراقبت از بیمار و خود بیمار به اشتراک می‌گذارد.
- اطلاعاتی که بیمار برای تصمیم‌گیری نیاز دارد با واژگانی به او ارائه می‌شود که برای وی (خانواده وی در صورت تمایل بیمار) قابل فهم باشد. همچنین ارائه اطلاعات نادرست به این افراد را، امری غیراخلاقی و غیرقابل قبول می‌داند.

معرفی:

- دانشجو به‌طور صحیح خود را به دیگران از جمله سایر دانشجویان، مربیان، نمایندگان دانشگاه، مؤسسات همکار (بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی، درمانی و...) (بیماران، پرستاران و سایر اعضای گروه مراقبت معرفی می‌نماید.
- دانشجو از جعل هویت برای گرفتن هرگونه گواهی یا مجوز می‌پرهیزد، همچنین اجازه استفاده از گواهی یا مجوز خود را به اشخاص دیگر نمی‌دهد.
- دانشجو از معرفی نادرست موقعیت و هویت خود و سایر دانشجویان در محیط‌های دانشگاهی و بالینی می‌پرهیزد.

خودارزیابی:

- دانشجو در مواردی که به سبب عدم وجود دانش یا تجربه کافی توانایی انجام درست نقش‌های مراقبتی خود را نداشته باشد، در پی درخواست مشاوره و نظارت است.
- دانشجویان برای اصلاح رفتار خود به نقدهای سازنده، پاسخ مناسب می‌دهند.

رعایت شئون دانشجویی:

دانشجو نماینده دانشکده خود است و می‌داند که رفتار وی به صورت مثبت یا منفی بر قضاوت‌های دیگران در مورد دانشکده تأثیر می‌گذارد، لذا خود را ملزم به رعایت رفتار منطبق بر شئون اخلاقی دانشجویان می‌داند که عبارت‌اند از:

- رعایت صحیح پوشش و شئون اسلامی
- احترام به موازین و احکام شرعی در ارتباط با بیماران و سایر اعضای گروه مراقبتی
- داشتن ظاهر تمیز و آراسته
- وقت‌شناسی و استفاده حداکثری از وقت خود در محیط‌های آموزشی و بالینی
- عدم بکار بردن حرکات یا سخنان توهین‌آمیز و نامناسب
- داشتن سعه‌صدر و بردباری
- داشتن رفتار محترمانه با اساتید و مربیان و هم‌تایان و سایر اعضای گروه مراقبتی
- داشتن تواضع، نرم‌خویی و وقار که از توصیه‌های اخلاقی دین اسلام می‌باشد.

عدم آسیب رساندن:

- دانشجویان از مواد و یا داروهایی که به توانایی انجام کار حرفه‌ای صدمه زده یا باعث به خطر افتادن خود، بیماران و سایرین شود، استفاده نمی‌کنند.
- دانشجو در جهت کسب و حفظ سطح مطلوب سلامت فردی خود تلاش می‌نماید.
- دانشجو هرگز کارهایی را انجام نمی‌دهد که باعث آسیب به خود و دیگران شود.

تضاد منافع:

- دانشجو در تمام مواردی که تضاد منافع مطرح باشد رفاه و آسایش بیماران را ارجح می‌داند.
- قبول هدیه از طرف بیمار یا خانواده وی، تولیدکنندگان یا توزیع‌کنندگان کالاهای پزشکی در صورت تحت تأثیر قراردادن ارزش‌های اخلاقی و قضاوت‌های بالینی دانشجو پذیرفته نیست.

پذیرش نقطه نظرات علمی:

- دانشجویان کمک‌های علمی افراد دیگر را تشخیص داده و تسهیل می‌نمایند.

- دانشجویان با متخصصین مراقبتی و همتایان خود در گروه سلامت با ملاحظه و با روح همکاری برخورد می‌نمایند.

در زمینه آموزش دانشجویان بر خود لازم می‌دانند:

- آنچه از علم، هنر و اخلاق پرستاری و مامایی را می‌دانند به دیگران یاد می‌دهند.
- ضمن برقراری ارتباط روشن با بیماران به آن‌ها آموزش می‌دهند.
- یادگیری با کمک همتایان خود را همواره تشویق و حمایت می‌نمایند.
- همکاری و همراهی با استاد را به‌عنوان یک توصیه ارزشمند دینی جهت درک صحیح و فهم درس به کار می‌گیرد.
- توجه و تمرکز بر آموزش استاد و خوب شنیدن که از دیگر توصیه‌های ارزشمند دینی است را از ابزار و الزامات جویندگی دانش می‌داند.

ج- کدهای اخلاقی کارکنان:

کارکنان دانشکده پرستاری مامایی ضمن تعهد به اصول ارزشمند دین اسلام در زمینه مراودات و ارتباطات انسانی و تعهد کاری، خود را ملزم به آشنایی و به‌کار بستن آخرین اصول اخلاق حرفه‌ای خود به شرح ذیل می‌دانند. آنها همچنین قائل به این هستند که کار در محیط آموزشی دانشکده نه تنها موجب ارتقای ویژگی‌های علمی و شخصیتی می‌شود، بلکه آنان را به افرادی تاثیرگذار در حوزه سلامت جامعه تبدیل خواهد نمود.

وظایف حرفه‌ای:

- باتوجه به برابری همه مراجعان در برابر قانون، با همه آنان در شرایط مشابه، رفتار یکسان خواهند داشت.
- در محدوده وظایف شغلی خود، امکان دسترسی برابر به خدمات دانشگاهی را برای همه مراجعان فراهم کرده و با آنان بدون تبعیض رفتار می‌نمایند.
- از آن‌رو که همه امور دانشگاهی مبنای قانونی دارد، تصمیمات و اقدامات اداری را بر اساس احترام به قوانین و مقررات موجود در دانشکده اتخاذ نموده و انجام می‌دهند. در گفتار، کردار و نگرش‌های خود، عنوان خدمت‌گزار مراجعان را متجلی می‌سازند.
- کارمندان متعهد هستند که در تصمیم‌گیری‌ها، انجام وظایف و رفتارهای خود منافع و ترجیحات مراجعان و مصالح عمومی را در نظر گیرند و امکان دسترسی راحت‌تر و عام‌تر به خدمات دانشگاهی را فراهم نمایند.
- در تعاملات و رفتارهای خود با سایر افراد از قبیل مافوق‌ها، زیردستان، همکاران و دانشجویان احترام آنان را حفظ می‌نمایند.

- برای انتظارات و احساسات دیگران اهمیت قائل شده، بر مبنای اعتماد به طرف مقابل عمل می‌کنند.
- تمامی اطلاعات مربوط به امور و فرآیندهای جاری دانشکده (به‌غیر از اموری که در زمره اسناد و اطلاعات طبقه‌بندی شده قرار دارد) را به‌طور شفاف در چارچوب مقررات و ضوابط در اختیار ذینفعان قرار می‌دهند.
- مسئولیت تصمیمات و اقدامات خود را برعهده گرفته و در مورد آنها به مردم و مراجع ذیصلاح پاسخ‌گو هستند.
- از اختیارات و جایگاه شغلی خود در جهت منافع شخصی یا گروه خاصی استفاده ننموده، اختیارات شغلی را فقط برای انجام وظایف خود و در جهت مصالح عمومی به کار می‌گیرند.
- نسبت به دانشکده و اهداف، مأموریت‌ها و ضوابط آن متعهد و وفادار هستند و با علاقه‌مندی و تمام توان از طریق انجام صحیح وظایف و مسئولیت‌های شغلی در راستای تحقق اهداف و مأموریت‌های خود تلاش می‌کنند.
- در جهت یادگیری مهارت، دانش و تخصص مربوط به وظیفه شغلی خود تلاش نموده و تمام توان فنی، تخصصی و حرفه‌ای خویش را برای انجام بهینه فعالیت‌های شغلی به‌کار می‌گیرند.
- به رعایت نظام و انضباط در انجام فعالیت‌ها و حضور به‌موقع در دانشکده توجه می‌نمایند.
- در انجام وظایف و مسئولیت‌ها پشتکار و جدیت داشته و آنها را با دقت، صحت و به‌موقع انجام می‌دهند.
- سعی می‌نمایند تا دانش خود را در زمینه فعالیت‌های شغلی به‌روز نگاه‌داشته و آنها را با توانمندی و ابتکار خود در انجام فعالیت‌های اداری به‌کار گیرند.
- برای ایده‌ها و افکار جدید ارزش قائل شده و جهت اجرایی کردن آنها به شکل منطقی در دانشکده تلاش می‌کنند.
- برای افزایش بهره‌وری نظام اداری از طریق افزایش بهره‌وری حیطه فعالیت خود تلاش می‌کنند.
- از امکانات، تجهیزات و سرمایه‌های دانشکده حفاظت نموده و در استفاده مؤثر و مطلوب از آنها می‌کوشند.
- در انجام فعالیت‌ها و تعاملات، روابط خویشاوندی، قومی، جنسی، نژادی، مذهبی و غیره تأثیری در تصمیمات و اقداماتشان ندارد.
- روحیه انتقادپذیری داشته و انتقادات سازنده دیگران را به‌عنوان فرصتی برای صلاح و بهبود خود و فعالیت‌هایشان می‌دانند.
- همیشه و در همه حال رضایت خدای متعال را مدنظر قرار داده و بر آنچه خداوند امر یا از آن نهی می‌کند، توجه کامل داشته و او را ناظر بر اعمال و کردار خویش می‌دانند.
- به نظم و آراستگی شخصی و محل کار خود توجه می‌کنند.

- سعی می‌کنند تا فرهنگ تکریم ارباب‌رجوع، پاسخ‌گویی و گره‌گشایی از مشکلات دانشجویان و مراجع به یک ارزش حاکم در نظام اداری دانشکده تبدیل شود.
- روحیه کار جمعی را در خود تقویت کرده و در انجام فعالیت‌های گروهی مشارکت‌جو و مشارکت‌پذیر می‌باشند.
- روحیه قدردانی از دیگران را در خود تقویت نموده و سعی می‌نمایند که این امر را در بین همکاران اشاعه دهند.
- به اجرای صحیح و به‌موقع تعهدات و احساس مسئولیت و تعلق نسبت به دانشکده و سمت خود تعهد دارند.
- از اسراف و مصرف بی‌بهره امکانات و اموال دانشکده پرهیز می‌نمایند.
- دانش، تجربه و توانمندی‌های خود را با سعه‌صدر در اختیار همکاران قرار داده و در ارتقای توانمندی‌های آنان کوشا هستند.
- تا حد ممکن در حل مشکلات شغلی همکاران تلاش نموده و از تجسس در زندگی خصوصی آنان پرهیز می‌نمایند.

۲- حیطه تعاملی: در رابطه با مراجعین و دانشجویان

- مردم و دانشجویان به‌عنوان ذی‌حق برای نظام اداری دانشکده هستند، کارکنان تلاش می‌نمایند با ایجاد ارتباط مناسب و ارائه خدمت بهتر، تصویری مثبت از دانشکده و نظام اداری در ذهن همه مراجعین ایجاد کنند.
- به مراجعه‌کنندگان به‌صورت عادلانه و در چارچوب قوانین، مقررات و ضوابط خدمت ارائه می‌دهند.
  - در محدوده وظایف شغلی، اطلاعات و راهنمایی‌های لازم و مناسب را به ارباب‌رجوع ارائه و در زمینه خدمت، شفاف‌سازی می‌نمایند.
  - خواسته‌های قانونی ارباب‌رجوع را در چارچوب وظایف خود با صحت، دقت و سرعت و بدون تشریفات زائد اداری و تحمیل هزینه اضافی به وی ارائه می‌دهند.
  - به ارباب‌رجوع احترام گذاشته و در استقبال و صحبت با آنان گشاده‌رو هستند.
  - به نظرات، پیشنهادات و بازخوردهای دانشجویان و مراجعه‌کنندگان به‌عنوان منبعی گران‌بها برای بهبود عملکرد نگاه کرده و با دید منطقی به آنها توجه می‌کنند.

۳- حیطه تعاملی: در رابطه با اعضای هیئت علمی

- خوش‌رویی و متانت رفتار نسبت به اعضای هیئت علمی دانشکده دارند.
- با حضور به‌موقع در محل کار و رعایت وقت‌شناسی حقوق اعضای هیئت علمی دانشکده را پاس می‌دارند.

- فضای مراودات را جهت کسب اعتماد اعضای هیئت علمی، مناسب می نمایند.
- راهنمایی به موقع و ارائه اطلاعات لازم به اعضای هیئت علمی، دارند.
- از شایعه سازی، تهمت، غیبت، خبرچینی و هر اقدامی که صمیمیت و اعتماد متقابل را تضعیف کند، پرهیز می نمایند.
- اطلاعات لازم را به منظور انجام خدمات بهینه و تسریع در اجرای امور به نحو مطلوب ارائه می نمایند.